

Arrest

nr. 324 484 van 1 april 2025
in de zaak RvV X / IV en RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 12 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. DE COSTER *loco* advocaat S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1992.

Op 31 oktober 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in België in.

Op 11 juni 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 12 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en Arabisch soennitisch moslim te zijn. U bent geboren op (...) mei 1992 in al-Kawm, gelegen in het district Tadmor in de provincie Homs.

Begin 2010 werd u gemobiliseerd voor uw legerdienst. De eerste vier maanden kreeg u training in Rif Damascus en daarna werd u overgeplaatst naar het hoofdkwartier van de 14de divisie in Rif Damascus. Een maand later werd u uitgestuurd naar Ariha in de provincie Idlib. U moest een checkpoint bemannen aan de rand van de stad. Ongeveer vier maanden later bent u samen met drie andere rekruten gedeserteerd. Uw legerleiding had jullie het bevel gegeven om te schieten op betogers als zij in de buurt van de controlepost kwamen en jullie weigerden zich hiernaar te schikken. Jullie zijn toen rechtstreeks gevlucht naar Jabal al-Zawiya, een regio in Idlib die reeds veroverd was door het Vrij Syrische Leger (VSL), meer specifiek Ahrar al-Sham. Het VSL had jullie een onderkomen gegeven in het dorp al-Arbæen, waar u het meeste van de tijd doorbracht behalve wanneer u zich tijdelijk moest verplaatsen omwille van de bombardementen. De leden van het VSL hadden u gevraagd om hun rangen te vervoegen, maar u wilde geen wapens opnemen en u besloot hen te helpen in de keuken: u kookte en poetste voor het VSL. Dit bleef u doen tot u besloot om zich in 2017 bij uw familie te voegen. Uw familie had toen immers besloten om al-Kawm te verlaten en zich in Raqqa te vestigen. Initieel gingen ze naar al-Kasrat, dat naast Raqqa aan de overkant van de Eufraat ligt en toen in handen was van het Vrij Syrische Leger. U hebt hen daar in de zomer van 2017 vervoegd. Een paar maanden later besloot de eigenaar van de woning in al-Kasrat om de woning aan iemand anders te verhuren en jullie zijn toen verhuisd naar een woonst aan de al-Dalla rotonde in Raqqa stad, waar Daesh de controle had.

In 2018 bent u vanuit deze woning aan de al-Dalla rotonde via Idlib naar Turkije gegaan. U bleef ongeveer een jaar in Turkije en daarna ging u illegaal naar Griekenland. U was tien maanden op het eiland Kos en ging daarna naar Athene. Ongeveer twee maanden later reisde u illegaal verder via de Balkan naar België, waar u op 31 oktober 2022 om internationale bescherming hebt verzocht.

Bij een terugkeer naar Syrië vreest u opgesloten te worden omdat u gedeserteerd bent.

Ter staving van uw verzoek legt u een kopie van een foto van uw uittreksel uit het burgerlijk register en een kopie van foto's van enkele pagina's uit het familieboekje neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van het verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012, §§ 65-68; EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM erop dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, *J.K. e.a. t. Zweden*, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie

over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Dient vooreerst opgemerkt te worden dat het CGVS op zich niet betwist dat u van Syrische origine bent, de Syrische nationaliteit bezit, en het evenmin uitgesloten is dat u gedurende langere tijd in Syrië heeft verbleven.

Het is echter een feit van algemene bekendheid dat reeds voor het huidige conflict grote aantallen Syriërs binnen Syrië verhuisden (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland) en doorheen hun levensloop op duurzame wijze in meerdere regio's van Syrië hebben verbleven. De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de meest recente plaats van eerder verblijf of de meest recente regio van herkomst. Sinds de uitbraak van de burgeroorlog vonden er ook veel interne verhuizingen plaats.

Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw eerdere verblijfplaats(en) kan niet genoeg benadrukt worden. De nood aan internationale bescherming moet immers in de eerste plaats getoetst worden aan de meest recente plaats waar u voorafgaand aan uw vertrek uit Syrië feitelijk en duurzaam verbleven heeft, en dus niet ten aanzien van de plaats(en) waar u ooit in het verleden verbleven heeft en waar u (al dan niet op vrijwillige basis) de banden mee verbroken heeft. Indien blijkt dat u vóór uw vertrek uit Syrië geruime tijd in een andere regio dan uw oorspronkelijke regio van herkomst verbleven heeft, zich er gevestigd heeft of er een duurzaam verblijf heeft gekend, dan dient deze regio bestempeld te worden als de relevante regio van herkomst die het ijkpunt moet vormen bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Er kan in voorkomend geval immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze regio, en niet uw geboorteregio, uw regio van bestemming zal zijn bij een eventuele terugkeer naar Syrië (zie EASO, Article 15(c), Qualification Directive (2011/95/EU) - A judicial analysis (December 2014), pag. 25-26, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2022-03/Article15c%20JA_EN.pdf). Het spreekt dan ook voor zich dat al uw eerdere verblijfplaats(en) vóór uw beweerde vertrek uit Syrië, en de omstandigheden waarin u er verbleven heeft, wezenlijke aspecten betreffen bij het beantwoorden van de vraag of u een nood aan internationale bescherming kan doen gelden.

Het belang hiervan wordt onderstreept door het feit dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Syrië regionaal significant verschillend is (zie EUAA COI Report. Security Situation (September 2022), beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_20220915.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de EUAA Country Guidance: Syria (april 2024) (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>) en de verschillende statelijke en niet-statale actoren geenszins allemaal actief zijn op het volledige Syrische grondgebied. Hierdoor kan het risico om vervolgd te worden door, of de mogelijkheid om bescherming te bekomen van één (of meerdere) van de aanwezige actoren regionaal sterk verschillen.

Het bepalen van uw laatste verblijfplaats binnen Syrië is dan ook van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en het voor de asielinstanties daardoor onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar een dergelijke vrees of dergelijk risico niet bestaat, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan internationale bescherming.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw (opeenvolgende) verblijfplaatsen binnen Syrië. Het CGVS moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een

grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Er dient te worden vastgesteld dat u niet de waarheid heeft verteld over de plaatsen waar u verbleven heeft de jaren vóór uw vertrek uit Syrië, waardoor het CGVS geen zicht heeft op uw activiteiten in Syrië gedurende een periode die de volledige duur van het Syrische conflict omhelst. In casu werd het volgende vastgesteld:

U legt inconsistente verklaringen af over uw verschillende verblijfplaatsen vanaf 2010:

Op het CGVS verklaarde u initieel dat u tot 2010 in al-Kawm in de provincie Homs woonde, dat u daarna ongeveer één jaar uw legerdienst deed in Rif Damascus en Idlib, dat u na uw desertie in 2011 rechtstreeks naar Jabal alZawiya bent gegaan tot u in 2017-2018 naar Raqqa stad bent gegaan en daar bent gebleven tot u midden 2018 naar Turkije bent gegaan (CGVS, p. 5).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u iets helemaal anders. U vertelde er niets over een jarenlang verblijf in Jabal al-Zawiya maar u stelde dat u in de negen jaren voorafgaand aan uw vertrek uit Syrië op 25 september 2019 in de al-Dalla straat in de stad Raqqa hebt gewoond (Verklaring DVZ, dd. 13.01.2023, vraag 10).

Wanneer u op het CGVS wordt geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ, stelt u niet lang in Raqqa te zijn gebleven en vanuit Raqqa naar Turkije te zijn gegaan (CGVS, p. 11). U stelt dat uw familie naar Raqqa is gegaan in 2017 en dat u in 2018 op bezoek bent gegaan bij uw familie en dat u dan midden 2018 bent verder gereisd naar Turkije (CGVS, p. 12). Daarna past u uw verklaringen aan en stelt u dat u in 2017 naar Raqqa bent gegaan. U herinnert zich de maand niet meer maar zegt dat het in de zomer van 2017 was (CGVS, p. 11).

Wanneer u er nogmaals op wordt gewezen dat u bij de DVZ wel degelijk had verklaard dat u na uw desertienegen jaar lang in Raqqa hebt gewoond, stelt u dat u toen een fout hebt gemaakt (CGVS, p. 11). Deze uitleg kan echter niet worden weerhouden. Bij de DVZ werd u immers expliciet gevraagd of u gedurende negen jaar geen gevolgen heeft ondervonden omwille van uw dienstplicht, en u zei daarop van niet, omdat u onder de radar leefde. U voegde eraan toe dat de situatie in Raqqa een oorlogssituatie was en dat u er voor een langere periode bent kunnen blijven omdat u geen andere keuze had. Uw verklaringen afgelegd ten overstaan van DVZ zijn dus eenduidig en niet voor interpretatie vatbaar (Vragenlijst CGVS, dd. 13.01.2023, vraag 5).

Bovendien stelt u op het CGVS 'kort' bij uw familie in Raqqa te zijn gebleven, maar wanneer u wordt gevraagd 'kort' te definiëren, antwoordt u dat u 'minder dan een jaar' bij uw familie was (CGVS, p. 11) en later verklaart u dat u ongeveer twee jaar in Raqqa hebt verbleven (CGVS, p. 18). Ook hier spreekt u zich weer tegen.

U op een ander moment geconfronteerd met uw verklaringen bij de DVZ waarbij u zei dat u op 25 september 2019 van Syrië naar Turkije was gevlucht, antwoordt u dat u begin of midden 2019 al in Griekenland was. Niet alleen spreekt u zichzelf hierover tegen, ook uit het Eurodac Search Result dd. 31.10.2022 (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt effectief dat uw vingerafdrukken pas op 1 januari 2020 op Kos werden geregistreerd. - U blijft ontkennen dat u bij de DVZ had verklaard dat u op 25 september 2019 bent toegekomen in Turkije. Daarnaast had u bij de DVZ verklaard dat u 3 à 4 maanden bij vrienden in Urfa in Turkije hebt gewoond alvorens u begin januari 2020 in Griekenland bent toegekomen, terwijl u op het CGVS stelt dat u een jaar in Urfa was (CGVS, pp. 17-18).

Op een ander moment tijdens het onderhoud op het CGVS stelt u dat u begin 2018 naar Turkije bent gegaan (CGVS, p. 20). U ermee geconfronteerd dat dit niet kan kloppen als u eind 2019 zou zijn toegekomen op Kos, wijzigt u uw verklaringen en zegt u het enerzijds niet te weten, anderzijds bevestigt u eind 2018 naar Turkije te zijn gevlucht (CGVS, p. 21).

Uw verklaringen over wie de controle had over de regio's waar u heeft verbleven stemmen niet overeen met de objectieve landeninformatie waarop het CGVS zich baseert.

U verklaarde dat het Vrije Syrische Leger de controle had over al-Kasrat toen u uw ouders daar vervoegde in 2017 of 2018 (afhankelijk van uw wisselende verklaringen). Nadat u verduidelijkt dat het Ahrar al-Sham was die de controle had, corrigeert u zichzelf en preciseert u dat het Jabhat al-Sham is die daar de controle had in de paar maanden dat u daar verbleef (CGVS, pp. 22 & 27). Uit de objectieve landeninformatie (toegevoegd aan het administratieve dossier) blijkt echter dat Jabhat al-Sham in 2017 al niet meer aanwezig was rondom Raqqa. Daesh had deze groepering al uit Oost-Syrië (en dus ook Raqqa) verdreven in 2013, toen ze nog opereerden onder de naam Jabhat al-Nusra.

Daarnaast stelt u dat Daesh de controle had over Raqqa stad toen u zich in 2017 of 2018 (afhankelijk van uw wisselende verklaringen) aan de al-Dalla rotonde vestigde. Toen u Raqqa verliet om naar Turkije te gaan, had Daesh nog steeds de controle over Raqqa, verklaart u (CGVS, pp. 20-21). Uit de objectieve landeninformatie die is toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt echter dat de stad Raqqa begin juli 2017 reeds volledig omsingeld werd door Koerdische strijders. Hoewel de stad Raqqa toen nog in handen was van Daesh, blijkt uit dezelfde info dat de Syrian Democratic Forces de stad Raqqa volledig hadden bevrijd van Daesh tegen 20 oktober 2017 en dat de stad sinds eind 2017 volledig bestuurd werd door de Autonomous Administration of North-East Syria (AANES). Het is dus onmogelijk dat u in die periode van één à twee jaar tot aan uw vertrek uit Raqqa onder het bewind van Daesh heeft gewoond en dat u Raqqa zou hebben verlaten toen Daesh nog aan de macht was.

Omdat u het CGVS geen zicht biedt op waar u verbleven heeft sinds 2010, kan het CGVS ook geen inschatting maken van de door u aangehaalde feiten die zich in die periode hebben voorgedaan, meer bepaald uw desertie. Er dient bovendien ook vastgesteld dat u zich tegensprekt over de manier waarop u bent gedeserteerd. Bij de DVZ stelde u dat men u één dag verlof had gegeven en dat u daarna niet bent teruggekeerd (Vragenlijst CGVS, dd. 13.01.2023, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u dat jullie met vier rekruten zijn gedeserteerd en dat een van hen uit Idlib kwam. Deze persoon zou twee maanden lang met mensen van het Vrij Syrische Leger 'gecoördineerd hebben' tot jullie op een nacht in het donker zijn weggelopen en een kilometer verder door het VSL werden opgewacht (CGVS, p. 7). Het hoeft geen betoog dat deze inconsistentie uw geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Daarenboven zijn uw verklaringen over uw concrete activiteiten en tijdsbesteding in Jabal al-Zawiya summier en vaag.

U gevraagd hoe u uw dagen doorbracht in Jabal al-Zawiya, antwoordt u initieel dat u daar niets deed, gewoon zitten. U voegde eraan toe: "Bijvoorbeeld, ik word 's morgens wakker, we gaan ontbijt maken, eten, en dan naar de bossen dichtbij ons, in de bossen zitten, gewoon zitten." U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen waarbij u de situatie in Jabal al-Zawiya omschreef als "bombardementen, oorlog, schrik, angst" en "weglopen van de ene plaats naar de andere", antwoordde u dat de woning die het Vrij Syrische Leger aan u had gegeven in het bos lag (CGVS, p. 9). Daarna verklaarde u zich nader en stelt u dat u in Jabal al-Zawiya voornamelijk in het dorp al Arbaeen verbleef en dat u in een grote keuken kookte voor het VSL en dat u er poetste. U houdt echter vol dat u er geen wapens opgenomen heeft (CGVS, p. 10). Dit komt echter weinig aannemelijk over. Mocht u daadwerkelijk zijn gedeserteerd uit het Syrische leger en zijn overgelopen naar een regio onder controle van het Vrij Syrische Leger, meer specifiek Ahrar al-Sham, dan komt het weinig overtuigend over dat u niet nauwer betrokken zou zijn geweest bij deze organisatie. Dat u zich als getrainde artillerist en deserteur gedurende al die jaren zou hebben beperkt tot louter koken en poetsen, klinkt weinig aannemelijk. U stelt weliswaar dat het Vrij Syrische Leger u had gevraagd om de wapens op te nemen maar dat u dat hebt geweigerd omdat u geen bloed aan uw handen wilde, doch is het niet aannemelijk dat u zich, en hier herhaalt het CGVS zich, gezien uw profiel jarenlang zou hebben beperkt tot koken en poetsen. Temeer uit uw verklaringen blijkt dat deze groepering u niet één keer de vraag heeft gesteld, maar 'bleef proberen'. Dat u dit kon blijven weigeren, ondanks het feit dat ze u actief zouden hebben geholpen om te deserteren (CGVS, p. 7), dat ze u daarenboven van 2011 tot 2017 of 2018 (afhankelijk van uw wisselend verklaringen) letterlijk onder de vleugels hebben genomen door huisvesting te geven, dat ze u hielpen opdat uw familie via een contactpersoon u halfjaarlijks geld kon sturen en ze u in 2017 of 2018 zelfs geëscorteerd hebben om zich bij uw familie te voegen in Raqqa, overtuigt dan ook geenszins (CGVS, pp. 8-11, 18, 23).

Dat u bovendien over uw verblijf in Jabal al-Zawiya niets had verteld bij de DVZ, doet vermoeden dat u wil beletten dat de Belgische asielinstanties een duidelijk zicht krijgen op waar en in welke omstandigheden u tijdens de Syrische burgeroorlog verbleven heeft.

Rekening houdende met bovenstaande vaststellingen dat (i) u zich tegensprekt over waar u heeft verbleven sinds de uitbraak van de Syrische burgeroorlog; (ii) uw verklaringen niet stroken met de landeninformatie waarover het CGVS beschikt; (iii) uw verklaringen over uw desertie niet aannemelijk zijn; (iv) uw verklaringen over uw tijdsbesteding in Jabal al-Zawiya vaag zijn, kan het CGVS niet anders dan besluiten dat u zicht weigert te bieden op een van de kernelementen van uw verzoek, met name waar u juist verbleef en blijft het CGVS ook in het ongewisse over uw activiteiten in die periode.

Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen (CGVS, pp. 5, 11, 13, 17, 20), dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het CGVS in het ongewisse over waar u voor uw vertrek uit Syrië woonde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke regio van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen, maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts wijst het CGVS er op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EUAA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situationreturnees-abroad-june-2021). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen aannemelijke concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen. Doordat u bewust de ware toedracht verzwijgt over waar u voor uw vertrek uit Syrië woonde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke regio van herkomst verlaten heeft, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u er

in uw hoofde een risico is bij terugkeer. Uit de beschikbare landinformatie blijkt bovendien dat het loutere gegeven dat u in Europa heeft verbleven en een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend niet volstaat om een afdoend risico bij terugkeer aan te nemen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in zijn land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS benadrukt dat uit artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet blijkt dat het voordeel van de twijfel slechts aan een verzoeker om internationale bescherming kan worden gegund wanneer, onder meer, de verklaringen samenhangend en aannemelijk bevonden zijn en vast is komen te staan dat de verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. Verder blijkt dat de bewijslast ook wat de nood aan subsidiaire bescherming betreft, in beginsel op de verzoeker rust, die aan de hand van concrete elementen moet aantonen dat hij beantwoordt aan de criteria om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Het CGVS wijst er in dit verband op dat uit artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet blijkt dat, naast de aanwezigheid van een gewapend conflict, en het gegeven dat er sprake moet zijn van willekeurig geweld waardoor het leven of de persoon van burgers ernstig bedreigd wordt, het burger-zijn één van de constitutieve elementen is om voor de subsidiaire beschermingsstatus in aanmerking te komen. Het CGVS benadrukt voorts dat voornoemd artikel niet tot doel heeft om bescherming te bieden aan om het even welke persoon waarvan men in het geheel niet weet wie hij is, en dat een verzoeker dan ook dient aan te tonen dat hij een burger is. Vooraleer aan een verzoeker het voordeel van de twijfel kan worden toegekend en hij als burger kan worden beschouwd, moet de verzoeker dan ook voldaan hebben aan de medewerkingsplicht, dit, onder meer, door geloofwaardige verklaringen af te leggen. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt evenwel dat u geen zicht biedt op de plaatsen waar u verbleven hebt in de jaren voor uw vertrek uit Syrië, en uw activiteiten in die periode – een periode die de volledige duur van het Syrische conflict omhelst. Omwille van uw gebrek aan medewerking op dit punt bestaan er gegronde twijfels over uw voorgehouden profiel. Door het afleggen van vage, incoherente, niet plausibele en tegenstrijdige verklaringen, maakt u het onmogelijk te beoordelen of u al dan niet een burger bent. Het feit dat uw profiel niet vast te stellen is, is derhalve uitsluitend aan uw persoonlijk gedrag te wijten. Omwille van de door uzelf veroorzaakte twijfel en onduidelijkheid omtrent uw profiel kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzingen. De kopie van een foto van uw uittreksel uit het burgerlijk register en de kopie van foto's van enkele pagina's uit het familieboekje hebben geen objectieve bewijswaarde daar de authenticiteit van deze stukken op geen enkele manier kan worden nagegaan. Bovendien kunnen deze stukken hoogstens aantonen dat u de Syrische nationaliteit bezit en is dit element een gegeven dat hier niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

In casu heeft de verzoekende partij twee verzoekschriften ingediend tegen dezelfde bestreden beslissing, met name het verzoekschrift gekend onder rolnummer 329 373 en het verzoekschrift gekend onder rolnummer 330 306.

Ter terechtzitting heeft de verzoekende partij aan de Raad uitdrukkelijk aangegeven dat hij uitspraak moet doen op basis van het verzoekschrift met rolnummer 329 373. De verzoekende partij doet afstand van het verzoekschrift met rolnummer 330 306.

3. Het verzoekschrift

3.1. De verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3. De verzoekende partij vraagt haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in nog ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen.

4. De aanvullende nota's

4.1. De verzoekende partij dient op 18 maart 2025 een aanvullende nota in. Ze wijst in deze aanvullende nota op het feit dat de commissaris-generaal op 18 december 2024 heeft beslist om de beslissingen inzake dossiers met verzoekers uit Syrië op te schorten indien ze geen status heeft in een andere EU-lidstaat. Ze stelt dat de huidige situatie in Syrië zeker niet stabiel is daar aanhangers van het vorige regime strijd leveren met de nieuwe machthebbers. Ze verwijst naar en citeert uit nieuwsartikelen om haar betoog te onderbouwen.

4.2. De verzoekende partij dient op 19 maart 2025 een tweede aanvullende nota in. Ze wil hiermee de volgende elementen ter kennis brengen:

- een medisch attest van dokter P.B.
- een medisch attest van dokter I.L.

Ze voert aan dat deze documenten wijzen op de geloofwaardigheid van haar relaas. Deze stukken zijn volgens haar een objectief bewijs van haar verklaringen.

5. Voorafgaand

5.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Gelet op de aanvullende nota's van de verzoekende partij, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA *“Country guidance: Syria”*, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, *X / International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

6.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en aldus nam de verwerende partij geen standpunt in met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

6.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië nader onderzoek behoeft, kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken met rolnummers X en X worden gevoegd.

Artikel 2

De afstand van het geding wordt vastgesteld in de zaak met rolnummer X.

Artikel 3

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 12 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 4

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op een april tweeduizend vijfentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter

M. DENYS,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS